

Identifikační údaje

Místo stavby / Velké Němčice, parc. č. 416/3, 416/4, 4431
Zadavatel / Městys Velké Němčice, Městečko 85, 691 63 Velké Němčice, IČ 00283690
Předmět dokumentace / architektonická studie
Projektant / Ateliér DPK, s.r.o., Šumavská 416/15, 602 00 Brno, IČ 25348817
Autor / Ing. arch. Michal Měřínský (ČKA 05447)
Vizualizace / Ing. arch. Michal Žák
Datum / 06/2023

Urbanistické řešení

Budova kulturního domu byla realizována na konci 50. let 20. století, původně jako solitérní objekt v bývalé zámecké zahradě. V průběhu 70. a 80. let byly v okolí kulturního domu postupně doplněny budovy obecního úřadu, kina s pohostinstvím a mateřské školy. Prostor tak našel nové využití a vznikl okrsek staveb občanské vybavenosti v přímé vazbě na náves (Městečko). Okolní budovy byly nicméně umístěny příliš těsně, takže samotný kulturní dům se nakonec ocitl v nedůstojné pozici, téměř zcela skryt. Nešikovně umístěná budova obecního úřadu navíc přiléhá na část vstupního průčelí, což kulturní dům v nástupní ose dále degraduje. Budova byla negativně poznamenána i necitlivě řešenou přístavbou šaten sportovců, do už tak objemově komplikované jižní části stavby, čímž si vysloužila status „přílepkárny“. Přesto kulturní dům v jižní, východní a severní části obklopují určité veřejné prostory (nádvoří), které postupně nacházejí související funkční využití. Jelikož zadavatel trvá na zachování stávající urbanistické struktury a dalším využití všech uvedených budov, studie pracuje s danou situací. Architektonickými prostředky budovu zapojuje do okolních prostorů a vytváří nová hodnotná a funkční průčelí.

Architektonické řešení

I když místo a objemová struktura zajišťuje určitý urbanistický potenciál, samotná budova kulturního domu nebyla navržena příliš šťastně. Ve stávající podobě není v podstatě žádným způsobem provozně ani opticky propojena s okolními veřejnými prostory (nádvořími). Kulturní a společenské akce jsou tedy doposud omezeny pouze na pobyt ve zcela izolovaném interiéru. Ten navíc v současné koncepci nenabízí příliš mnoho možností funkčního využití. Omezujícími faktory jsou zejména jediný možný průchod z předsálí do dalších prostor přímo přes sál, uložení nábytku v přísálí (což limituje jeho využití), nešikovné řešení bufetu („pekla“) s kolizním průchodem k baru přes celý společenský prostor, apod. Funkční potenciál budovy nicméně nebyl zdaleka vyčerpán a studie se jej snaží v maximální míře naplnit. Využita je při tom převážně stávající objemová struktura, která je částečně rozšířena dílčí přístavbou a nástavbou. Rozšíření hmoty ale současně cílí ke zjednodušení a vyčištění celkové objemové struktury stavby. Nové architektonické řešení plně využívá stávajících dveřních a okenních otvorů, další otvory jsou doplněny pouze v nových hmotách, koncepce zajišťuje ve všech nádvořích optické i fyzické propojení interiéru s exteriérem.

Základní principy návrhu

A/ Odejmout stavbě status „přílepkárny“. Stavba je v jižní části rozšířena novou hmotou se skladem nábytku, která vyplňuje proluku mezi stávající přístavbou šaten sportovců a budovou obecního úřadu, a dále zvyšuje jednopodlažní hmotu přísálí o nové patro s galerií. Tím dostává tato tvarově komplikovaná část stavby jednodušší a kompaktní formu. Celkový výsledek umocňuje i nově začleněné navazující přestřešení venkovní pobytové plochy v jižním nádvoří. V severním nádvoří je pak vystupující jednopodlažní hmota východního křídla kulturního domu navýšena nástavbou terasy s pergolovým orámováním, což podporuje její zapojení do celkové hmoty budovy.

B/ Odbourat sdílený přístup do přísálí přes sál. Ke vstupnímu předsálí kulturního domu je nově doplněno malé předsálí s přímým vstupem do přísálí, šaten sportovců a sálu. Tím je odbouráno doposud nutné procházení přes sál a rozšiřují se tím možnosti provozního využití kulturního domu. Sál a přísálí se takto stávají vzájemně přístupově nezávislé. Pro sportovní aktivity zajišťuje malé předsálí logický přístup přímo k šatnám, a teprve poté do sálu nebo přísálí.

C/ Rozšířit využitelnost hlavního prostoru kulturního domu. Mezi sloupořadí přísálí jsou navrženy skládací dřevěné stěny, které nabízejí možnost fyzického rozdělení sálu od přísálí. Tyto dva prostory je pak možné využívat současně dvěma různými způsoby (např. dvě nezávislé skupiny sportovních nebo společenských aktivit). Nebo je možné využívat pouze jeden z prostorů bez dotčení druhého. Obdobné skládací stěny jsou navrženy i v oknech mezi sálem a galerií. Možnosti využití nově rozšiřuje i galerie v patře nad přísálím, kterou zpřístupňuje nové schodiště.

D/ Rozšířit kapacitu bufetu („pekla“). Hlavní bufet je nově rozšířen přesunutím barového prostoru do zvýšené pozice v severní části východního křídla (namísto zrušené hasičské zbrojnice). Původní místnost bufetu bude nově věnována výhradně společenskému prostoru bufetu (posezení). Tím významně narůstá celková plocha bufetu, barový prostor se dostává na jednotnou výškovou úroveň se sálem, a odpadá doposud nutné kolizní procházení k baru přes společenský prostor. Nově je navíc v patře východního křídla zřízen bufet pro galerii (pouze bar), čímž se možnosti občerstvení v kulturním domě ještě zvětšují.

E/ Modernizace vzhledu budovy. Cílem návrhu je zprostit stavbu nepřilíživě zdařilé architektonické podoby z konce 50. let 20. století. Kulturní dům dostává nový výtvarně jednoduchý kabát, který sice ctí základní objemovou strukturu, ale činí stavbu současnou, přičemž lépe vystihuje její funkční podstatu. V tomto směru prochází zásadní změnou fasády navazující na jižní a severní nádvoří.

F/ Propojení kulturního domu s venkovními prostory. Budova kulturního domu je díky novému dispozičnímu řešení a začlenění nových prosklených vstupů ve fasádách opticky i provozně propojena s venkovními pobytovými plochami v jižním, východním i severním nádvoří. Tím je zajištěna možnost rozšíření konkrétních kulturních nebo společenských akcí v interiéru i do nejvhodnějšího venkovního prostoru. Kulturní nebo společenská akce tak není omezena pouze na uzavřený, opticky a provozně izolovaný interiér kulturního domu, jako tomu bylo doposud.

Výtvarné řešení

Stěny interiéru sálu jsou nově upraveny obkladem dřevěnými lamelami (dub) do výšky 3 m, zbývající část zůstane ve štukové omítce. V přísálí, galerii a bufetu pak bude obklad stěn dřevěnými lamelami na celou výšku místnosti. Obklad lamelami má kromě estetické a ochranné i funkci akustickou. Podlaha sálu, přísálí, galerie i bufetu je uvažována z dřevěných parket (dub). V podhledu sálu budou původní heraklitové kazety nahrazeny hladkou plochou z perforovaných akustických sádkartonových desek. Stejně podhledy budou provedeny i v přísálí, galerii a bufetu. V podhledech budou osazena zapuštěná bodová kruhová svítidla. Omítky a podhledy budou upraveny malbou bílé barvy. Rámy oken a dveří budou v interiéru v přírodní barvě dřeva (dub).

Fasáda budovy je nově upravena kontaktním zateplením se stěrkovou skořepinou a povrchovou úpravou tenkovrstvou hladkou probarvenou omítkou v lomené bílé barvě. Pod plochými střechami ochozů je výtvarný účín fasády podpořen profilováním horizontálními vlnkami, vytvořenými prostřednictvím šablon v rámci kontaktního zateplení. Podhledy, čela a sloupy ploché střechy venkovních ochozů jsou nově upraveny obkladem ocelovým plechem s ušlechtilou korozí (Corten), stejně jako plechová krytina sedlové střechy budovy. Tento materiál je bezúdržbový. Původní okna jsou nahrazena dřevěnými okny s jednoduchým členěním a vícevrstevným izolačním zasklením. Rámy jsou uvažovány v přírodní barvě dřeva. Ploché střechy budou koncipovány jako extenzivní zelené.